

ITER
FRIDERICI III. SAX. ELECT.
HIEROSOLYMITANVM
A L. CRANACHIO IN TABVLA LIGNEA DEPICTVM
DESCRIBIT

ET INSTITVTVM
GENEROSISSIMI IVVENIS
ERNESTI GOTTLÖB
A KIESENVVETTER
EQVITIS LVSATI
LIBERALITATIS SCHÜTZIANAE MEMORIAM
ORATIONE

A. D. XXVIIII. APR. AN. DIONYS. MDCCCLXVII
IN AVDITORIO MAIORI
CELEBRATVRI
CIVIBVS ET STVDIORVM FAVTORIBVS
COMMENDAT
ACADEMIAE VITEBERGENSIS RECTOR
ERNESTVS FRIDER. VVERNSDORFIVS
THEOL. D. ET P. P. O. ALVMNOR. ELECT. EPHQRVS.

Hist. Saxon.
B.
150,00

Caps. 635

DE
PERACTI A FRIDERICO III. SAX. ELECT.
HIEROSOLYMITANI ITINERIS TABVLA
A LVCA CRANACHIO SEN.
PICTA ET IN AEDE O. O. D. VITEBERGENSI
SVSPENSA ET SERVATA

Ex multis et elegantissimis picturis, aliisque uenerandae antiquitatis monumentis, quae ante septennium funesto illo academicae aedis incendio perierunt, superat adhuc Tabula lignea a Luca Cranachio Sen. affabre picta, peracti a Friderico III. Sax. Electore, itineris Hierosolymitani memoria bilia repraesentans.

Cuius quidem, etsi mentionem faciant WOLFG. FRANZIVS ^{a)} IOH. MEISNERVS ^{b)} aliquid etiam de ea narrare tentet MATTHAEVS FABER ^{c)} illi tamen iusto breuiores, nihil quod, uel ad religionem, quae tum in itinera dominica, (*Herren-Reisen*) Palaestinam uersus, Principes coniiciebat, uel ad historiam illius temporis, uel res Palaestinae rectius cognoscendas facere possit, attulerunt.

Itaque data hac a Generosissimo Oratore scribendi opportunitate, cuius institutum iam commendandum est, de hac itinerarii tabula, praecipue, quod ex compluribus picturis, quas ignis absumsit unica seruata supereft, paullo plenius dicamus, eaque orbitatem nostram, quod unice possumus, nunc confolcmur. Si enim per summam liberalitatem

A 2 fici

a) Erzählung der Heilighümer in der Schloßkirche zu Wittenberg. Witt. 1618. in 8. p. 12.

b) In *Descriptione Ecclesiae Collegiatae OO. SS.* p. 149. quae addita est eiusdem *Reform. Jubelfest* Viteb. 1668. in 4.

c) *Historische Nachricht von der Schloss- und academischen Stifiskirche zu aller Heiligen in Wittenberg* p. 201. edit. secunda Witteb. 1730. in 8. cum *Præfat.* b. *Patris mei iterata.*

d) Re-

fieri posset, ut templum, quod feliciter iam surgit, multo splendidius, quam antea, exornaretur, frustra tamen putabis, iacturam, quam una atra die, praeclaris antiquitatis monumentis amissis, fecimus, ullo auro uel argento resarciri posse. d)

Constat nimirum, FRIDERICVM III. Pr. Elect. Sax. SAPIENTIS elogio posteritati commendatum, septimo post susceptum Electoratus Saxoniae imperium anno, nempe An. MCCCCCLXXXIII. Palaestinam petisse, relictis testamenti tabulis, quibus, si fato concederet, terris suis et praecepue pauperibus litterarum studiosis prospexerat. e) Memoratur enim religionis studiosissimus fuisse, et quemadmodum post ea, collustratus Lutheri doctrina, nihil admisit, quod non sacris et diuinis libris praeceptum contineretur, ita, antecedente tempore consuetudini illorum temporum in religionis negotio, et ritibus etiam superstitionis, satisfacere studebat. f) Iam a quarto P. C. N. saeculo religionis quoddam genus oriri cooperat, ut in Palaestinam g) tanquam terram reliquis Deo gratio-

d) Recte S. Venerab. WEICKHMANVS noster Progr. Natalit. I. C. an. 1760. P. P. iudicat, his monumentis multam infuisse admonitionis uin, quibus e frugifero conspectu sublatis, videri rerum gratissimarum simul sublatam recordationem. Sublatae sunt picturae, arte Alberti Dureri, et Cranachiorum nobilitate clarae, atque ex D. Lutheri imaginibus duae praecipue, quarum altera minoris formae penicillo Cranachii Sen. formata a b. KIRGHMAYERO libello singulari de D. Lutheri oris et uultus habitu heroico Viteb. 1750. in 4. ed. descripta habetur; altera a Cranachio filio in tabula lignea formae maxima picta, conspicitur in aere incisa, in fronte Historiae Reformat. a GODOFR. HECHTIO cum Praefat. b. Patris mei a 1717 in 8. editae. Eam quum Lucas filius iussu Academiae a. 1562. pingeret, aliam artificio, forma,

ornatu, eidem plane similem sibi suisque effecit, et in aedibus suis repostam familiare et mihi post duo saecula reliquit, ad quem illa cum aedibus peruenit. Exsoluam igitur fidem de anathemate ante hos sex annos Academiae dataim, et hanc D. Lutheri imaginem e loculis aedium mearum, instaurato templo academico, eidem inferri curabo.

e) Exhibit eas GEORGIVS FABRICIVS Saxon. illustratae l. VIII sub. initium.

f) Iter religioni Principis attribuit PHIL. MELANCHTON Orat. funeb. in Frid. Sax. T. II. Declamat. p. 572. idemque religiosum appellat FABRICIVS c. l. IOH. SEBAST. MÜLLER Annal. Sax. p. 56 scribit: Er begab sich aus sonderlicher Devotion zum heiligen Grabe.

g) Mouit olim alios necessitas, Dent. XV. I. 13. alios curiositas I Reg. I. alios religio Actor. VIII. 27. multos crudeli-

-tas

XITINERIS HIEROS. TABVLA.

rem peregrinationes in animae salutem, opinione meritorum, instituerentur. b) Quae, etsi ab antiquae ecclesiae doctoribus, praecipue GREGORIO NYSSENO i) uehementer reprehenduntur, posterioribus tamen saeculis eam consequutae famam sunt, ut magni Principes partim gloria, k) partim uoto l) uel reliquia-

A 3 rum

tas 2 Reg. XXV. 9. ut Hierosolymam uisitarent, postea res immanem in superstitionem degenerauit. Praetexta quidem fuit religio, sed certum est, Occidentis Principes, qui sic dictas in Palaestinam expeditiones suscepérant, magis regionem quam religionem spectasse, minusque iusta suisse eorum itinera docuit. I. F. BVDEVS diss. polit. de Expedit. cruc. Halae 1694 P. P. Nec dubitabis, si euolueris ciuius argumenti scriptores, quorum catalogum exhibet DAN. WILH. MOLLER diss. de Expeditionibus Cruciaris Altioris 1709. P. P. adiectum. Conf. BLONDELLI it. MAIMBOVRG *Histoire de la Croisade.*

h) Helenam, Constantini M. matrem, pietate duētam iter in Palaestinam instituisse memorant EVSERIUS de Vita Const. M. L. 3. et THEODORETUS H. E. L. I. c. 18. ideinque Sacc. V. fecisse Eudoxiam Theodosii II. uxorem auctor est SOCRATES H. E. I. VII. c. penult. Scribit FRANC. QVARESIMVS Elucidat. Terrae S. I. VII. p. 771. Hierosolymitanos peregrinos ex pia terrae S. iustitiae fructum uberem bonorum operum colligere, et post illam ad uitiae maiorem perfectionem tendere. Ego uero haud negauerim, hanc opinionem quorundam Principum animos ab eo tempore occupasse, quo D. BERNARDVS Clareuallenensis eiusmodi latrare coepit itinera, ac edente Urbani II. P. R. fraude apud BONGARIVM Gestis Dei per Francos T. I. p. 31. Hinc, quamquam persaepe longe alia itineris Hierosolymitani causa erat, religio tamen eidem nomen dabat. Sane Henricus Leo

insidiis Bulgarorum circumuentus, ait: se seruatum iri a Deo pro cuius nomine peregrinaretur apud ARNOLDUM Lub Continuat. Chron. Slav. Helmold. I. III. p. 145.

i) Composuit is περὶ τῶν ἀπίστων εἰς Ἱεροσόλυμα Epistolam, quam pec. libello gr. et lat. cum notis et dissertatione: de peregrinationibus superstitionis, ob praestantium edidit PETR. MOLINEVS Hanou. 1607 in 8. Ibi sententiam dicit de iis, qui in parte pietatis ponebant, uisere loca Hierosolymorum, eos nempe aliquid non mandatum a Deo uelle agere, nec adesse huius disciplinae necessitatem, quod in omni sede terrarum constituta sint regna caelorum. Idem sentiunt HIERONYMVS ep. ad Enstoch. AVGUSTINVS, CHRYSOSTOMVS, quoru[m] placita collecta vide a M. FOERTSCHIO et I. G. DORSCHAEQ[ue] in dissert. de his peregrinat.

k) Si uera esset fabula de Caroli M. itinere Hierosolymitano, quam primus Urbanus II. P. R. protulit, inani gloria motus fuisset Imperator ad eiusmodi in Palaestinam iter. Sed dudum ea explosa est a HAHNIO Deutsch. Reich. hist. P. I. p. 77. Nec quosdam e Galliae regibus eandem habuisse causam negare uidetur Vir summus IOH. DAN. SCHOEPPLIN Comment. hist. de Sacris Galliae regnum in Orientem Expeditionibus Argent. P. P.

l) De Willhelmo Pictau. et Ida March. Austriae, scribit Aucto[r] Chronic[i] Hierosolymit. Helmst. 1584 editi: *Wilhelmus et Ida lexis imp. innoverunt cum omni uoto quod devouerant in Ierusalem.*

m) De

arum studio *m*) uel taedio rerum domesticarum, *n*) aut aliis caussis moti, illuc magno agmine proficerentur. Nec frustra futurus sum, si contendero, FRIDERICVM Pr. Elect. religionis reliquiarumque studio ad mouendum in Palestinam inuitatum fuisse, propter ea quod: itineris euentus rem comprobauit. Ingentem enim reliquiarum copiam inde adlatam aedi O. O. D. D. eo modo ac Henricus Leo, S. Blasii Brunsuigae templo, intulit, *o*) haud neglectis tamen aliis melioris notac ornamentis, ab ipso ex Oriente aduectis, aedique perliberaliter dicatis, et uelut *αναθήματα* adpensis. *p*) Ipsò in itinere, et augusto Germaniae Principum et Procerum *q*) comitatu, hominum etiam litteratissimorum, eius praecipue, qui condendae Vitebergae academiacæ Electori auctor suasorque fuerat, Mart. Pollichii Mellerstadii, secum quoque habuit celeberrimum pictorem, arte sua, et in Saxonem fide nobilissimum, LVCAM CRANA-

m) De Henrico Leone Duce Bau, et Saxon. scribit ARNOLDVS LVB. c. l. p. 258. edit. Bangerti quod reuersus ditauerit dominum Dei h. e. templum S. Blasii Brunsuicense, reliquiis sanctorum, quas secum attulisset, inter quas etiam fuerint brachia Apostolorum plurima. Ex cuius itineris euentu concluso, studium reliquiarum Henricum ad Palestinam adeundam potissimum monisse. Vestiuit auro et argento has reliquias, ex quibus plurimas hodie Hannouerae seruari scribit IOH. FRID. SCHMIDIVS p. 83. eruditæ et satis spissæ Dissert qua Henr. Leonis iter Hierosolymitanum Helmst. 1711. P. P.

n) Ita de Welphone IV. Duce scribit Monach. Weingart. apud LEBNITIVM scriptor. rec. Brunsuic. T. I. p. 785. uolens et de excessibus suis difficiliorem satisfactionem exhibere, Hierosolymitanum iter arripuit. vide AD. WILH. HENICII diss. de itineribus religiosis quorundam Principum Guelphicorum in Palestinam Helmst. 1724. P. P. p. 17.

o) Satis longum catalogum harum reliquiarum, quarum multitudine iam antea laborauerat templum, noua accessione auctiarum, habet MEISNERVS Descr. Eccl. Colleg. OO. SS. p. 90. seqq.

p) Seribit GE. FABRICIUS Orig. Sax. l. VIII. init. Electorem e Cypro, Rhodo, Corcyra et Venetia, picturas, tabulas, inscriptiones, aliaque monumenta quam plurima ad cognitionem historiarum profutura attulisse, ex quibus non pauca aedi huic attributa sint, eidem ornamento ad posteros futura. Quo pertinet pictura, qua forma et longitudo Christi delineatur, prægrande et albicans cornu uenatorium, et alia a MEISNERO c. l. p. 146. seqq. recensita.

q) Socii itineris fuere Christophorus Dux Bauariae, Philippus, Ascaniae, Balthasar, Schwartzburgi, Henricus Stolbergi, Henricus Geræ Comites. Ex equitibus Misniciis stipatus Elector fuit a Bunavio, Einsiedlio, Hopfgartenio, Pflugio, et compluribus aliis ad centenarium fere numerum, quos

ITINERIS HIEROS. TABVLA.

7

CRANACHIVM patrem, qui quaecunque in uia, praccipue Terra Sancta, notatu digna obuenissent, penicillo adumbraret.^{r)} Et is quidem Lucas cui nec ars, nec *auto phæ* defuit, factus est iussu Principis longe felicissimus pictor tabulae, quam suscepimus iam describendam.

Est autem illa lignea, forma minoris altaris, duobus alis quae in medio complicari et expandi possunt, alta pedes Rhinelandicos 5. lata pedes 3. pollices 5. cum octaua parte pollicis, uel si mauis pedes Dresdenses, tabulae *alritudo* est pedum Dresdensium 5, pollicum $5\frac{3}{4}$, *latitudo* 3. pedum 9. pollicum ubi expansis deinceps alis habebis totidem. Praebent in ea situs regionum, urbium, castellorum, et multarum rerum aliarum signa et historicæ notationes, uitius coloribus depictæ, dulce spectaculum. Habes ibi omnia eleganter picta, quae in Palaestina egit fecitque Fridericus, insertis etiam ueterum in ista regione oppidorum *ēgētiois*, et additis inscriptionibus rerum magnarum, quae singulis in locis gestæ sunt.^{s)} Vides uelut amphitheatum pietatis, eo tempore in Palaestina exercitæ, et humani ingenii in rebus, quae non praecepit Deus, et excogitandis, et perficiendis, affiditatem.

Eam de ligno tabulam iussu Friderici Sapientis a Cranachio Seniore pictam, Iohannes Elector eo tempore, quo Friderico fratri statuam aeneam ponî in templo curabat, haud procul altari muro inclusam, ad huius monumenti ^{r)} sinistram affigi praecepit. Eo situ, et ob concamerationem quae superius circumdabat Electorale monumentum, factum est, ut An. MDCCLX. flammæ uis, quæ exedebat templum, ad tabulam istam non penetraret, potius ea uelut ahaeneus murus intacta consistens,

reli-

quos recitat i. s. MÜLLER *Annal. Dom.*
Sax. p. 56.

^{r)} MÜLLER c. l. Er begab sich zum heiligen Grabe nebst den berühmten kunstreichen Mähler Lucas Kranachen, sonst Müller genannt, um alles remarquables auf der Reise entwerffen und abmahlen zu lassen.

^{s)} Exhibet hoc FRIDERICI Sapientis monumentum in aes incisum SAM. REYHER in *Monumentis Landgrau. Thür. et Marchion Misniae Gotha* 1687. editis Etsi enim liber iste insertus T. II. *Scriptor. Rer. Germ.* MENKEN. habeatur, tabulae tamen aeneae ibidem repetitæ non sunt.

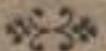
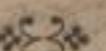
reliquarum, quae perierunt, picturarum fortunam, secura cluderet. Quo loco, et si praeterito anno, ob noua in aede opera facienda, illa mota fuerit, et securitatis caussa in uestiarium templi translata, erit tamen, ad finem perducto, auxiliante diuina gratia, exaedificandi templi negotio, ad pristinum locum reuersura.

Ea nunc foret a nobis paullo plenius describenda, et singula locorum aliarumque rerum memorabilia ibidem, partim depicta, partim signis et nominibus distincta, in usum scriptorum de Palaestinae rebus, exponenda. Neque enim dubitandum est, multa ab historiarum eius aetatis conditoribus tradita, huius ope tabulae feliciter emendari posse. Sane, qui *Benedictum Accolatum* nouissime eleganter edidit HENR. HOFSNIDERVS, notas Autori subiectas non inutiliter locupletaturus fuisset, ei si licuisset hanc uidere Tabulam. Sed quod nunc non uacat, alio die, et, quia in aes incidere tabulam curabimus, forte maiori cum Lectorum commodo, agamus.

Nam expediendum est id, cuius caussa haec duximus praefanda. Indicanda nimur est oratio, quam ex *Legato Schütziano* a. d. XXVIII. Aprilis in Auditorio Maiori habiturus est, *Generosissimus Iuuenis ERNESTVS GOTTLLOB A KIESENWETTER Eques Lusatus*. Is imaginibus Majorum suorum, principue *Perillustris Patris, iudicii prouincialis in Lusatia Sup. Comitis*, haud aliter ac Themistocles, tropaeis Miltiadis excitatus, ita res in hac academia instituit, ut uirtute facile emineret, et gentilitium decus, morum integritate et industria haud vulgari conseruare studeret. Dicet hora VIII. de nobili et incunda re, atque *Disciplinam Spartanorum neque publicae neque priuatae felicitati accommodatam* fuisse ostendet. Ad quem Oratorem felicissimum audiendum, *PROCERES VTRIVSQUE REIPUBLICAE GRAVISSIMOS, GENEROSISSIMOS item NOBILISSIMOSQUE ACADEMIAE CIVES officiose et peramanter inuitamus. P. P. in Academiac Vitebergensi,*

Domin. in Albis depositis, quam Quasimodogeniti uocant

An. MDCCLXVII.

Datur